

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1296/2013

2013 m. gruodžio 11 d.

dėl Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programos (EaSI) ir kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 283/2010/ES, nustatantis Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrofinansų skyrimo priemonę *Progress*

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 46 straipsnio d punktą, 149 straipsnį, 153 straipsnio 2 dalies a punktą ir 175 straipsnio trečią pastraipą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) pagal 2011 m. birželio 29 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“, kuriame rekomenduojama racionalizuoti ir supaprastinti Sąjungos finansavimo priemones ir skirti daugiau dėmesio Sąjungos pridėtinai vertei, poveikiui bei rezultatams, šiuo reglamentu sukuriama Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programa (toliau – programa), pagal kurią bus tęsiama ir plėtojama veikla, vykdyta remiantis Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1672/2006/EB ⁽⁴⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 492/2011 ⁽⁵⁾ ir atitinkamu Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2012/733/ES ⁽⁶⁾ bei Europos Parlamento ir

Tarybos sprendimu Nr. 283/2010/ES ⁽⁷⁾, kuriuo nustatyta Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrofinansų skyrimo priemonė (toliau – priemonė);

- (2) 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Taryba pritarė Komisijos siūlomai darbo vietų kūrimo ir pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijai „Europa 2020“ (toliau – strategija „Europa 2020“), kurioje nustatyti penki pagrindiniai tikslai (iš jų trys yra skirti atitinkamai užimtumui, kovai su skurdu ir socialine atskirtimi ir švietimui) ir septynios pavyzdinės iniciatyvos, ir kuri yra nuosekli kito dešimtmečio politikos programa. Europos Vadovų Taryba pasisakė už visišką Sąjungos priemonių ir politikos kryptį sutelkiamą siekiant bendrųjų tikslų, o valstybių narių paprašė labiau koordinuoti savo veiksmus;

- (3) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 148 straipsnio 4 dalį 2010 m. spalio 21 d. Taryba priėmė užimtumo politikos gaires, kurios kartu su valstybių narių ir Sąjungos ekonominės politikos bendromis gairėmis, priimtomis pagal SESV 121 straipsnį, sudaro strategijos „Europa 2020“ integruotas gaires. Programa turėtų padėti siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų, ypač užimtumo gairėse apibrėžtų skurdo mažinimo ir užimtumo tikslų. Tuo tikslu programa turėtų padėti įgyvendinti pavyzdines iniciatyvas, visų pirma Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi planą, Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkę, iniciatyvą „Judus jaunimas“ ir jaunimo užimtumo srities dokumentų rinkinį;

- (4) pagal strategijos „Europa 2020“ pavyzdines iniciatyvas „Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi planą“ ir „Inovacijų sąjungą“ socialinės inovacijos laikomos veiksminga priemone socialinėms problemoms, atsiradusioms dėl senėjančios visuomenės, skurdo, nedarbo, naujų darbo ir gyvenimo modelių, spręsti ir piliečių socialinio teisingumo, švietimo bei sveikatos priežiūros lūkesčiams tenkinti. Deramai atsižvelgiant į regionų ir vietos valdžios institucijų vaidmenį, programa turėtų būti remiami veiksmai, skirti skatinti socialines inovacijas, kuriomis būtų siekiama patenkinti netenkinamus arba nepakankamai tenkinamus socialinius poreikius, susijusius su kova su skurdu ir socialine atskirtimi, skatinti aukštą kokybiško ir tvaraus užimtumo lygį, užtikrinti pakankamą socialinę apsaugą, kuria užkertamas kelias skurdui, gerinti darbo sąlygas ir didinti pažeidžiamų žmonių galimybes dalyvauti mokyme. Be to, programa

⁽¹⁾ OL C 143, 2012 5 22, p. 88.

⁽²⁾ OL C 225, 2012 7 27, p. 167.

⁽³⁾ 2013 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1672/2006/EB, nustatantis Bendrijos užimtumo ir socialinio solidarumo programą „Progress“ (OL L 315, 2006 11 15, p. 1).

⁽⁵⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011 5 27, p. 1).

⁽⁶⁾ 2012 m. lapkričio 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/733/ES, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 492/2011 nuostatos dėl laisvų darbo vietų ir darbo ieškančių asmenų nustatymo ir EURES pertvarkymo (OL L 328, 2012 1 28, p. 21).

⁽⁷⁾ 2010 m. kovo 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 283/2010/ES, nustatantis Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrofinansų skyrimo priemonę (OL L 87, 2010 4 7, p. 1).

- turėtų būti skatinama tarptautinė viešojo, privačiojo ir trečiojo sektorių subjektų partnerystė bei tinklai ir remiamas jų dalyvavimas kuriant ir įgyvendinant naujus metodus būtiniams socialiniams poreikiams tenkinti ir socialinėms problemoms spręsti;
- (5) programa visų pirma turėtų padėti, imantis socialinės politikos eksperimentų, nustatyti, vertinti ir plėtoti novatoriškus sprendimus bei jų praktinį įgyvendinimą siekiant, kai būtina, padėti valstybėms narėms didinti savo darbo rinkų efektyvumą ir toliau tobulinti savo socialinės apsaugos ir įtraukties politiką. Socialinės politikos eksperimentai – tai socialinių inovacijų praktiniai bandymai vykdant projektus. Jie sudaro sąlygas rinkti įrodymus apie galimybes įgyvendinti socialines inovacijas. Turėtų būti įmanoma sėkmingas idėjas įgyvendinti platesniu mastu teikiant finansinę paramą iš Europos socialinio fondo (ESF), taip pat iš kitų šaltinių;
- (6) atvirasis koordinavimo metodas, kaip priemonė, kurios lankstumas ir veikimo veiksmingumas jau patvirtintas užimtumo ir socialinės politikos srityse, turėtų būti plačiai taikomas ir jam turėtų ir toliau duoti naudos veiksmai, remiami pagal programą;
- (7) siekiant pažangos socialiniu ir aplinkosaugos požiūriu tvaraus vystymosi srityje Europoje reikės numatyti ir ugdyti naujus įgūdžius ir gebėjimus, kurie padės gerinti darbo vietų kūrimo sąlygas, užimtumo kokybę ir darbo sąlygas vykdant susijusių švietimo, darbo rinkos ir socialinę politiką siekiant pramonės ir paslaugų keitimosi. Todėl programa turėtų būti skatinamas kokybiškų ir tvarių „žaliųjų“ (ekologiškų), „baltųjų“ (sveikatos apsaugos ir socialinių paslaugų) darbo vietų ir darbo vietų IRT srityje kūrimas ir atitinkamų naujų įgūdžių ir gebėjimų, reikalingų naujoms kokybiškoms ir tvarioms darbo vietoms, numatymas ir ugdytas susiejant užimtumą ir socialinę politiką su pramonės ir struktūrine politika ir remiant perėjimą prie efektyvaus išteklių naudojimo ir mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos. Ypač programa turėtų būti skatinama ieškoti naujų darbo vietų kūrimo potencialo įgyvendinant viešojo sektoriaus ekologiškas ir socialines investicijas ir vietines bei regionines užimtumo iniciatyvas;
- (8) programoje atitinkamais atvejais dėmesys turėtų būti skiriamas teritoriniam nedarbo, skurdo ir socialinės atskirties aspektui, ypač didėjančiai regionų nelygybei ir nelygybei regionuose, kaimo vietovių ir miestų nelygybei ir nelygybei miestuose;
- (9) būtina konsoliduoti socialinius vidaus rinkos aspektus. Atsižvelgiant į poreikį didinti pasitikėjimą vidaus rinka, įskaitant laisvą paslaugų judėjimą paisant darbuotojų teisių, būtina užtikrinti vienodas darbuotojų ir verslininkų teises į judėjimo Sąjungos teritorijoje laisvę;
- (10) pagal strategiją „Europa 2020“, programa turėtų būti nuosekliai siekiama skatinti kokybišką ir tvarų užimtumą, taip pat kovoti su socialine atskirtimi ir skurdu ir vykdyti jų prevenciją kartu atsižvelgiant į moterų ir vyrų lygybę. Programos įgyvendinimas turėtų būti racionalizuotas ir supaprastintas pirmiausia nustatant bendrų nuostatų rinkinį, *inter alia*, bendruosius tikslus, stebėsenos ir vertinimo reikalavimus. Pagal programą didžiausią dėmesį reikėtų skirti projektams, turintiems aiškios Sąjungos pridėtinės vertės, nepriklausomai nuo jų apimties. Kad būtų sumažinta administracinė našta, programa turėtų būti remiamas tinklų ir partnerysčių kūrimas ir plėtra. Be to, reikėtų plačiau taikyti supaprastintus išlaidų metodus (vienkartinės sumos ir fiksuoto dydžio finansavimas), ypač įgyvendinant judumo programas ir kartu užtikrinti proceso skaidrumą. Mikrofinansų teikėjams Sąjungos lygmeniu programa turėtų būti vienas langelis finansuojant mikrokreditus ir socialinį verslumą, didinant galimybes skolintis ir teikiant techninę pagalbą;
- (11) atsižvelgiant į tai, kad programai numatytas ribotas lėšų kiekis ir kad šios lėšos paskirstomos skirtingoms kryptims, finansavimo prioritetas turėtų būti teikiamas struktūrų, kurios turėtų aiškų didinamąjį poveikį ir kuriomis galėtų būti naudojamosi įgyvendinant kitą veiklą ir iniciatyvas, kūrimui. Reikėtų taip pat nustatyti tinkamas priemones siekiant išvengti bet kokios sutapimo su kitų fondų ir programų, ypač ESF, veikla arba dvigubo finansavimo galimybės;
- (12) Sąjunga turėtų vadovautis patikimais analitiniais šaltiniais grindžiamu žinių fondu siekdama remti užimtumo ir socialinės politikos formavimą, ypatingą dėmesį skiriant finansų ir ekonomikos krizių poveikiui. Turint tokią žinių fondą, nacionalinės priemonės įgytų daugiau vertės, nes jos būtų vertinamos visos Sąjungos kontekste, būtų galima lyginti renkamus duomenis, kurti statistikos priemones bei metodus ir rengti bendrus rodiklius siekiant nuodugnai išsiaiškinti užimtumo ir socialinės politikos padėtį bei darbo sąlygas visoje Sąjungoje ir užtikrinti, kad būtų atliekamas kokybiškas programų ir politikos kryptų tinkamumo bei veiksmingumo vertinimas siekiant, *inter alia*, strategijos „Europa 2020“ tikslų;

- (13) Sąjunga turi išskirtinių galimybių sukurti platformą programoje dalyvaujančioms šalims vykdyti mainus ir abipusį mokymąsi užimtumo, socialinės apsaugos, socialinės įtraukties ir socialinio verslumo srityse. Kai yra žinių apie kitų šalių vykdomą politiką ir jos rezultatus, įskaitant žinias, gautas atlikus socialinės politikos eksperimentus vietos, regionų ir nacionaliniu lygmenimis, politikos formuotojai turi daugiau galimybių rinktis ir taip skatinamos naujos politikos kryptys;
- (14) pastangos užtikrinti būtiniausių standartų taikymą ir nuolatinį darbo sąlygų Sąjungoje gerėjimą yra esminis Sąjungos socialinės politikos bruožas. Sąjungai tenka svarbus vaidmuo – užtikrinti, kad teisės aktų sistema būtų derinama prie besikeičiančių darbo modelių ir naujų pavojų sveikatai bei saugai atsižvelgiant į deramą darbą ir pažangaus reglamentavimo principus. Sąjungai taip pat tenka svarbus vaidmuo finansuojant priemones, kurios turėtų padidinti atitiktį darbo standartams pagal ratifikuotas Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijas ir Sąjungos darbuotojų teisių apsaugos taisyklėms. Tai visų pirma taikytina priemonėms informuotumui didinti (pvz. naudojant socialinį ženklą), informacijai platinti ir debatams apie pagrindines su darbo sąlygomis susijusias problemas ir politikos klausimus skatinti, įskaitant socialinių partnerių ir kitų suinteresuotųjų subjektų debatus, taip pat remiant darbo ir šeimos gyvenimo derinimo priemones, inicijuojant prevencinius veiksmus ir skatinant prevencinę kultūrą darbuotojų sveikatos ir saugos srityje;
- (15) skatinant kokybišką užimtumą ir kovojant su socialine atskirtimi ir skurdu, taip pat kovojant su nedarbu esminį vaidmenį atlieka socialiniai partneriai ir pilietinės visuomenės organizacijos. Taigi socialiniai partneriai ir pilietinės visuomenės organizacijos, kai tikslinga, turėtų mokytis vieni iš kitų ir dalyvauti rengiant, įgyvendinant ir skleidžiant naujas politikos priemones. Komisija turėtų informuoti Sąjungos socialinius partnerius ir pilietinės visuomenės organizacijas apie programos įgyvendinimo rezultatus ir keistis su jais nuomonėmis;
- (16) Sąjunga išpareigojo skirti daugiau dėmesio socialiniams globalizacijos aspektams ir kovoti su socialiniu dempingu, todėl ji ne tik programoje dalyvaujančiose šalyse, bet ir tarptautiniu lygmeniu propaguoja deramą darbą ir darbo normas – tiesiogiai per savo santykius su trečiosiomis šalimis arba netiesiogiai, bendradarbiaudama su tarptautinėmis organizacijomis. Todėl, siekiant programos tikslų, būtina palaikyti atitinkamus santykius su programoje nedalyvaujančiomis trečiosiomis šalimis atsižvelgiant į bet kokius svarbius jų susitarimus su Sąjunga. Šiuo tikslu tų trečiųjų šalių atstovai galėtų dalyvauti bendrus interesus atitinkančiuose renginiuose (pavyzdžiui, konferencijose, seminaruose, praktiniuose seminaruose), kuriuos organizuoja programoje dalyvaujančios šalys. Taip pat reikėtų plėtoti bendradarbiavimą su susijusiomis tarptautinėmis organizacijomis, visų pirma TDO ir kitomis atitinkamomis Jungtinių Tautų institucijomis, Europos Taryba ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO), siekiant atsižvelgti į tokių organizacijų vaidmenį įgyvendinant programą;
- (17) pagal SESV 45 ir 46 straipsnius Reglamente (ES) Nr. 492/2011 priimtos nuostatos, kuriomis, užtikrinant glaudų valstybių narių centrinių užimtumo tarnybų bendradarbiavimą tarpusavyje ir su Komisija, siekiama darbuotojų judėjimo laisvės be diskriminacijos. EURES, kuris yra Europos užimtumo tarnybų tinklas, turėtų būti gerinamas darbo rinkų veikimas, sudarant palankesnes sąlygas savanoriškam geografiniam tarptautiniam darbuotojų judumui tarp valstybių, didinant darbo rinkos skaidrumą, užtikrinant, kad laisvos darbo vietos būtų užimtos, o darbo prašymai patenkinti, ir remiant darbuotojų atrankos, įdarbinimo, profesinio orientavimo ir konsultavimo paslaugas nacionaliniu bei tarpvalstybiniu lygmenimis. Taip būtų padedama siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų. Valstybės narės turėtų būti raginamos integruoti EURES paslaugas, kad jos, kai tinkama, būtų prieinamos vieno langelio sistemoje;
- (18) EURES tinklo veiklos sritį reikėtų išplėsti – įtraukti tikslinių judumo programų, paskelbus kvietimus teikti paraišką, rengimą ir rėmimą Sąjungos lygmeniu siekiant užpildyti laisvas darbo vietas ten, kur nustatytas darbuotojų trūkumas. Tos programos pagal SESV 47 straipsnį turėtų padėti palengvinti savanorišką jaunų darbuotojų judumą Sąjungoje. Tikslinės judumo programos, pavyzdžiui, programos, grindžiamos parengiamuoju veiksmu „Tavo pirmasis EURES darbas“, turėtų sudaryti geresnes sąlygas jauniems žmonėms pasinaudoti įsidarbinimo galimybėmis ir gauti darbą kitoje valstybėje narėje, ir taip pat turėtų skatinti darbdavius kurti darbo vietas jauniems judiems darbuotojams. Vis dėlto judumo programomis Sąjungai ir valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma padėti jauniems žmonėms rasti darbą savo šalyje;
- (19) daugelyje pasienio regionų EURES tarpvalstybinės partnerystės atlieka svarbų vaidmenį kuriant tikrą Europos darbo rinką. Į EURES tarpvalstybines partnerystes įtraukiamos bent dvi valstybės narės arba valstybė narė ir kita dalyvaujanti šalis. Taigi jos yra aiškiai horizontalaus pobūdžio ir teikia Sąjungos pridėtinę vertę. Todėl EURES tarpvalstybinės partnerystės turėtų būti ir toliau remiamos pagal horizontaliąsias Sąjungos priemones, kurias turėtų būti galima papildyti nacionaliniais ištekliais arba ESF lėšomis;

- (20) vertinant EURES veiklą turėtų būti atsižvelgiama į kokybinius ir kiekybinius kriterijus. Kadangi išvykus iš vienos valstybės narės įsidarbinama kitoje, atsižvelgiant į nuolat kintančią padėtį darbo rinkoje ir susijusius judumo modelius, atliekant vertinimą dėmesys turėtų būti skiriamas ne tik atvykstančių ir išvykstančių darbuotojų įsidarbinimui atskirose valstybėse narėse, bet ir ypač apibendrintiems duomenims Sąjungos lygmeniu. Be to, nereikėtų užmiršti, kad konsultavimas nebūtinai duoda apčiuopiamų rezultatų judumo arba įdarbinimo srityse;
- (21) strategijoje „Europa 2020“, ypač jos 7-ojoje gairėje, numatytoje Tarybos sprendime 2010/707/ES ⁽¹⁾, pažymima, kad pažangiam, tvariam ir integraciniam augimui yra būtini savisamda ir verslumas;
- (22) sunkumai gauti paskolas, nuosavo ar iš dalies nuosavo kapitalo stoka yra viena didžiausių verslo pradžios kliūčių, ypač asmenims, kurie labiausiai atskirti nuo darbo rinkos. Šioje srityje Sąjunga ir jos valstybės narės turi dėti daugiau pastangų, kad mikrofinansų skyrimas ir galimybė juos gauti pagerėtų ir juos gautų tie, kuriems jų reikia labiausiai, ypač bedarbiai, moterys ir pažeidžiami asmenys, norintys įsteigti arba išplėsti labai mažas įmones arba verstis savarankiška veikla, tačiau negalintys gauti paskolos. Be to, labai mažos įmonės Sąjungoje sudaro daugumą naujai įsteigtų bendrovių. Todėl mikrokreditai turėtų suteikti galimybę įgyti pridėtinės vertės ir greitai pasiekti konkrečių rezultatų. Siekiant šio tikslo 2010 m. žengtas pirmas žingsnis – Europos Parlamentas ir Taryba patvirtino priemonę „Progress“. Reikėtų teikti daugiau informacijos apie mikrofinansavimo galimybes Sąjungoje ir valstybėse narėse, kad ji lengviau pasiektų tuos, kuriems mikrofinansavimo reikia;
- (23) mikrofinansavimas ir parama socialiniam verslumui turėtų pasiekti potencialius gavėjus ir turėtų turėti ilgalaikį poveikį. Jie turėtų padėti užtikrinti aukštą kokybiško ir tvaraus užimtumo lygį ir tapti ekonomikos ir vietos plėtros politikos skatinamuoju veiksmu. Siekiant kuo labiau padidinti perspektyvių įmonių steigimo galimybes, su mikrofinansavimu ir socialiniu verslumu susijusius veiksmus galėtų papildyti kuravimo ir mokymo programos ir visa reikiama informacija, kurios turėtų būti nuolat atnaujinamos ir atitinkamam finansavimo teikėjui užtikrinus – prieinamos visuomenei. Siekiant šio tikslo labai svarbu, kad prireikus būtų skiriamas atitinkamas finansavimas, visų pirma iš ESF;
- (24) siekiant, kad naujoje Sąjungos mikrofinansų rinkoje mikrofinansavimas būtų lengviau prieinamas, pagal 2007 m. lapkričio 13 d. Komisijos komunikatą „Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyva augimui ir užimtumui remti“ ir 2008 m. liepos 25 d. Komisijos ataskaitą „Moteryų novatorių ir verslumo skatinimas“, būtina stiprinti mikrofinansų teikėjų, visų pirma nebankinių mikrofinansų įstaigų, institucinius gebėjimus;
- (25) socialinė ekonomika ir socialinis verslumas sudaro neatsiejamą įvairovę grindžiamos Europos socialinės rinkos ekonomikos dalį ir atlieka svarbų vaidmenį Europoje užtikrinant didesnę socialinę konvergenciją. Jie grindžiami solidarumo ir atsakomybės, individų ir socialinių tikslų pirmenybės prieš kapitalą, socialinės atsakomybės skatinimo, socialinės sanglaudos ir socialinės įtraukties principais. Siūlydamos novatoriškus sprendimus, socialinės įmonės gali skatinti socialinius pokyčius, propaguodamos įtraukias darbo rinkas ir visiems prieinamas socialines paslaugas. Tokiu būdu jos svariai prisidėtų siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų. Programa turėtų būti pagerinta socialinių įmonių prieiga prie įvairių rūšių finansavimo taikant tinkamas priemones, kad būtų patenkinti jų konkretūs finansiniai poreikiai per visą jų gyvavimo ciklą;
- (26) siekiant pasinaudoti tokių subjektų kaip Europos investicijų banko grupės, patirtimi, mikrofinansų ir socialinio verslumo iniciatyva turėtų būti netiesiogiai įgyvendinama Komisijos, biudžeto vykdymo užduotis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽²⁾ (toliau – Finansinis reglamentas) reikalavimus patikinti tokiems subjektams. Naudojant Sąjungos išteklius sutelkiama tarptautinių finansų įstaigų ir kitų investuotojų parama, kuriama valstybių narių ir Sąjungos veiksmų sąveika ir apibendrinami metodai. Tokiu būdu padidinamos tam tikrų rizikos grupių ir jaunimo finansavimo ir mikrofinansų teikimo šioms grupėms galimybės. Taip pat padidinamos labai mažų įmonių, savarankiškai dirbančių asmenų ir socialinių įmonių finansavimo galimybės. Taip Sąjungos įnašu padedama plėtoti besikuriantį socialinio verslo sektorių ir mikrofinansų rinką Sąjungoje, skatinama tarpvalstybinė veikla. Sąjungos veiksmais turėtų būti papildomos valstybių narių mikrofinansų ir socialinio verslumo finansavimo priemonės. Subjektai, kuriems patikėtas veiksmų įgyvendinimas, turėtų užtikrinti Sąjungos pridėtinę vertę ir išvengti dvigubo finansavimo Sąjungos lėšomis;

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimas 2010/707/ES dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių (OL L 308, 2010 11 24, p. 46).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

- (27) atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“, programa turėtų padėti spręsti opią jaunimo nedarbo problemą. Todėl jauniems asmenims turėtų būti suteikta ateities perspektyva ir galimybė atlikti esminį vaidmenį vystant Europos visuomenę ir ekonomiką, o tai ypač svarbu krizės laikais;
- (28) įgyvendinant programą taip pat turėtų būti siekiama atkreipti dėmesį į ypatingą mažų įmonių vaidmenį ir svarbą mokant, semiantis patirties ir tradicinių žinių, taip pat užtikrinant jaunimo galimybes pasinaudoti mikrofinansų paslaugomis. Programa turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos valstybėms narėms ir kitoms programoje dalyvaujančioms šalims keistis geriausia patirtimi visose tose srityse;
- (29) programos veiksmams turėtų būti siekiama padėti valstybėms narėms ir darbo rinkos veikėjams įgyvendinti 2013 m. balandžio 22 d. Tarybos rekomendaciją ⁽¹⁾ dėl Jaunimo garantijų iniciatyvos įkūrimo. Toje rekomendacijoje nurodoma, kad visi jaunuoliai iki 25 metų amžiaus per keturių mėnesių laikotarpį nuo darbo netekimo arba formaliojo mokymosi užbaigimo turėtų gauti gerą pasiūlymą dirbti, toliau mokytis, atlikti gamybinę praktiką arba stažuotę. Programa turėtų palengvinti valstybių narių ir kitų programoje dalyvaujančių šalių keitimąsi geriausia praktika šioje srityje;
- (30) pagal Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 3 straipsnio 3 dalį ir SESV 8 straipsnį būtina užtikrinti, kad programa būtų skatinama vyrų ir moterų lygybė visose jos veiklos kryptyse ir srityse, taip pat ir integruojant lyčių aspektą ir, kai tinkama, imamasi konkrečių veiksmų moterų užimtumui ir socialinei įtraukčiai skatinti. Pagal SESV 10 straipsnį programa turėtų užtikrinti, kad gyvendinant jos prioritetus turėtų būti prisidedama prie kovos su diskriminacija dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus ar lytinės orientacijos. Siekiant nustatyti, kaip programos veikloje sprendžiami nediskriminavimo klausimai, reikėtų tai stebėti ir vertinti;
- (31) programoje „Progress“ laikotarpiu 2007–2013 m. yra skirsniai „Kova su diskriminacija ir įvairovė“ ir „Lyčių lygybė“, kurie turi būti įtraukti į 2014–2020 m. Teisių, lygybės ir pilietybės programą ir toliau pagal ją plėtojami. Tačiau labai svarbu vykdant visas šioje programoje numatytas susijusias iniciatyvas ir veiksmus ir toliau skirti daug dėmesio moterų ir vyrų lygybei ir kovai su diskriminacija, ypač moterų darbuotojų aktyvumo didinimui, jų darbo sąlygų gerinimui ir geresnio profesinės veiklos ir asmeninio gyvenimo derinimo skatinimui;
- (32) pagal SESV 9 straipsnį ir strategijos „Europa 2020“ tikslus programa turėtų padėti pasiekti aukštą kokybiško ir tvaraus užimtumo lygį, užtikrinti tinkamą socialinę apsaugą ir kovoti su skurdu bei socialine atskirtimi, taip pat joje turėtų būti atsižvelgiama į reikalavimus, susijusius su aukštu žmonių sveikatos apsaugos lygiu;
- (33) programa turėtų būti papildytos kitos Sąjungos programos, o kiekviena priemonė turėtų būti taikoma pagal jai nustatytas konkrečias procedūras. Taigi tos pačios tinkamos finansuoti išlaidos neturėtų būti finansuojamos dvigubai. Siekiant pridėtinės vertės ir didelio Sąjungos finansavimo poveikio, reikėtų plėtoti glaudžią programos, kitų Sąjungos programų ir struktūrinių fondų, ypač ESF ir Jaunimo užimtumo iniciatyvos, sąveiką. Programa turėtų papildyti kitas Sąjungos programas ir iniciatyvas, kuriose pagrindinis dėmesys skiriamas kovai su jaunimo nedarbu;
- (34) programa turėtų būti įgyvendinama taip, kad kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija ar institucijos turėtų daugiau galimybių dalyvauti siekiant programos tikslų;
- (35) siekiant veiksmingiau komunikuoti su plačiąja visuomene ir siekiant komunikacijos veiksmų, kurių imamasi Komisijos iniciatyva, tvirtesnės sąveikos, pagal šią programą informavimo ir komunikacijos veiklai skiriamomis lėšomis taip pat turėtų būti prisidedama prie korporacinio informavimo apie su šios programos bendraisiais tikslais susijusius Sąjungos politinius prioritetus ir informacijos apie tuos prioritetus teikimo;
- (36) šiuo reglamentu visu programos laikotarpiu nustatomas finansinis paketas, kuris yra svarbiausias orientacinis dydis, kuriuo kasmet, vykdydami metinę biudžeto procedūrą, vadovaujasi Europos Parlamentas ir Taryba, kaip apibrėžta 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžeto drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo 17 punkte ⁽²⁾;
- (37) Sąjungos finansiniai interesai viso išlaidų ciklo metu turėtų būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, neteisingai išmokėtų ar netinkamai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir prireikus sankcijas, remiantis Finansiniu reglamentu;

⁽¹⁾ 2013 m. balandžio 22 d. Tarybos rekomendacija dėl Jaunimo garantijų iniciatyvos nustatymo (OL C 120, 2013 4 26, p. 1).

⁽²⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1

(38) siekiant užtikrinti, kad programa būtų pakankamai lanksti ir galėtų reaguoti į kintančius poreikius ir atitinkamus politikos prioritetus per jos galiojimo laikotarpį, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl lėšų perskyrimo tarp programos krypčių ir atskiriems teminiams programos krypčių skirsniams. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų tuo pačiu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

(39) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾;

(40) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali pačios deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga pagal savo kompetenciją gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu sukuriama Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programa (toliau – programa), kuria siekiama prisidėti prie strategijos „Europa 2020“, įskaitant jos pagrindinius tikslus, integruotąsias gaires ir pavyzdines iniciatyvas, įgyvendinimo teikiant finansinę paramą, kad būtų pasiekti Sąjungos tikslai aukšto kokybiško ir tvaraus užimtumo lygio skatinimo, tinkamos ir deramos socialinės apsaugos užtikrinimo, kovos su socialine atskirtimi ir skurdu bei darbo sąlygų gerinimo srityse.

2. Programa vykdoma nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

1) socialinė įmonė – įmonė, kuri nepriklausomai nuo jos teisinės formos:

a) pagal savo įstatus, statutą ar bet koki kitą teisinį dokumentą, kuriuo ji įsteigta, siekia pagrindinio tikslo – išmatuojamo ir teigiamo socialinio poveikio, o ne pelno savininkams, nariams ar akcininkams, kai įmonė:

i) teikia socialinės gražos duodančias paslaugas ar gamina socialinės gražos duodančias prekes ir (arba)

ii) gamina prekes arba teikia paslaugas tokiu būdu, kad būtų siekiama socialinio pobūdžio tikslo;

b) naudoja savo pelną pirmiausia pagrindiniam tikslui siekti ir yra nustačiusi iš anksto apibrėžtas procedūras ir taisykles, taikytinas bet kuriam pelno paskirstymui akcininkams ir savininkams, kuriomis užtikrinama, kad toks paskirstymas netrukdytų siekti pagrindinio tikslo; ir

c) yra versliai, atskaitingai ir skaidriai administruojama, visų pirma įtraukiant darbuotojus, klientus ir suinteresuotuosius subjektus, kuriems įmonės verslas daro poveikį;

2) mikrokreditas – ne didesnė kaip 25 000 EUR paskola;

3) labai maža įmonė – įmonė, įskaitant savarankiškai dirbantį asmenį, kurioje dirba mažiau kaip 10 asmenų, kurios metinė apyvarta ir metinis balansas neviršija 2 mln. EUR, pagal Komisijos rekomendaciją 2003/361/EB⁽²⁾;

4) mikrofinansai – tai yra garantijos, mikrokreditai, nuosavas ir iš dalies nuosavas kapitalas asmenims ir labai mažoms įmonėms, kurie turi sunkumų gauti paskolą;

5) socialinės inovacijos – inovacijos, kurių tikslai ir poreikiai yra socialiniai, ir visų pirma tos inovacijos, kurios susijusios su naujų idėjų (produktų, paslaugų ir modelių), kurios kartu tenkina socialinius poreikius ir kuria naujus socialinius santykius ar bendradarbiavimą, kūrimu ir įgyvendinimu, tokiu būdu teikiant naudą visuomenei ir skatinant jos gebėjimą veikti;

⁽²⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

- 6) socialinės politikos eksperimentai – politikos priemonės, kuriomis teikiamas novatoriškas atsakas į socialinius poreikius, kurios įgyvendinamos nedideliu mastu ir tokiomis sąlygomis, kuriomis sudaroma galimybė įvertinti jų poveikį, prieš pakartojant jas platesniu mastu, jei rezultatai pasiteisintų.

3 straipsnis

Programos struktūra

1. Skiriamos trys viena kitą papildančios programos kryptys:

- a) „Progress“ kryptis, pagal kurią, bendradarbiaujant su socialiniais partneriais, pilietinės visuomenės organizacijomis ir viešosiomis ir privačiosiomis įstaigomis, remiamas 1 straipsnyje nurodytų Sąjungos priemonių ir politikos ir atitinkamų Sąjungos teisės aktų rengimas, įgyvendinimas, stebėjimas bei vertinimas ir kuria skatinamas įrodymais grindžiamos politikos formavimas, socialinės inovacijos ir socialinė pažanga;
- b) EURES kryptis, pagal kurią remiama EURES, t. y. EEE valstybių ir Šveicarijos Konfederacijos paskirtų specializuotų tarnybų, ir socialinių partnerių, kitų užimtumo paslaugų teikėjų ir kitų suinteresuotųjų šalių veikla siekiant plėsti keitimąsi informacija bei jos sklaidą ir kitokio pobūdžio bendradarbiavimą, pavyzdžiui, tarpvalstybines partnerystes, kurio tikslas – skatinti savanorišką geografinį darbuotojų judumą teisingomis sąlygomis ir prisidėti prie aukšto geros kokybės ir tvaraus užimtumo lygio;
- c) mikrofinansų ir socialinio verslumo kryptis, pagal kurią didinamas finansavimo prieinamumas juridiniams ir fiziniams asmenims ir jų galimybės jį gauti, pagal 26 straipsnį.

2. Šios antraštinės dalies bendrosios nuostatos taikomos visoms trimis 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytoms kryptims, kartu su konkrečiomis II antraštinės dalies nuostatomis.

4 straipsnis

Bendrieji programos tikslai

1. Programa siekiama šių bendrųjų tikslų:

- a) stiprinti visų lygmenų politikos formuotojų atsakomybę už Sąjungos tikslų 1 straipsnyje nurodytose srityse įgyvendinimą ir siekti, kad Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis būtų imamasi konkrečių, koordinuotų ir novatoriškų veiksmų, glaudžiai bendradarbiaujant su socialiniais partneriais, taip pat pilietinės visuomenės organizacijomis ir viešosiomis bei privačiomis įstaigomis;
- b) visų pirma skatinant deramą darbą ir deramas darbo sąlygas, prevencinę kultūrą darbuotojų sveikatos ir saugos srityje, teisingesnį profesinės veiklos ir asmeninio gyvenimo derinimą, gerą valdymą siekiant socialinių tikslų, įskaitant

konvergencijos tikslą, taip pat abipusį mokymąsi ir socialines inovacijas remti tinkamų, prieinamų ir veiksmingų socialinės apsaugos sistemų bei darbo rinkų plėtojimą ir sudaryti palankesnes sąlygas politikos reformoms 1 straipsnyje nurodytose srityse;

- c) užtikrinti, kad 1 straipsnyje nurodytas sritis reglamentuojantys Sąjungos teisės aktai būtų veiksmingai taikomi ir prireikus prisidėti modernizuojant Sąjungos teisę pagal deramo darbo principus ir atsižvelgiant į pažangaus reglamentavimo principus;

- d) kuriant aukštos kokybės, įtraukias, atviras ir visiems prieinamas Sąjungos darbo rinkas, skatinti savanorišką geografinį darbuotojų judumą tinkamomis sąlygomis ir didinti užimtumo galimybes, kartu užtikrinant darbuotojų teises, įskaitant judėjimo laisvę visoje Sąjungoje;

- e) didinant mikrofinansavimo galimybes pažeidžiamiesiems asmenims, norintiems įsteigti labai mažą įmonę, ir veikiančioms labai mažoms įmonėms, taip pat gerinant socialinių įmonių finansavimo galimybes skatinti užimtumą ir socialinę įtrauktį;

2. Siekiant tų tikslų, visų programos kryptių ir veiksmų uždaviniai yra:

- a) ypatingą dėmesį skirti pažeidžiamoms grupėms, pavyzdžiui, jaunimui;

- b) skatinti moterų ir vyrų lygybę, taip pat ir integruojant lyčių aspektą ir prireikus atsižvelgti į lyčių aspektą sudarant biudžetą;

- c) kovoti su diskriminacija dėl lyties, rasinės arba etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba lytinės orientacijos;

- d) nustatant ir įgyvendinant Sąjungos politikos kryptis bei veiksmus, skatinti aukštą geros kokybės ir tvaraus užimtumo lygį, užtikrinti tinkamą ir deramą socialinę apsaugą, kovoti su ilgalaikiu nedarbu, skurdu ir socialine atskirtimi.

5 straipsnis

Biudžetas

1. Programos įgyvendinimo nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu finansinis paketas yra 919 469 000 EUR (dabartinėmis kainomis).

2. Preliminarios procentinės dalys 3 straipsnio 1 dalyje nustatytoms programos kryptims paskirstomos taip:

- a) „Progress“ kryptčiai – 61 proc.;

b) EURES kryptčiai – 18 proc.;

c) mikrofinansų ir socialinio verslumo kryptčiai – 21 proc.

3. Iki 2 proc. 1 dalyje nurodyto finansinio paketo Komisija gali panaudoti veiklos išlaidoms, susijusioms su parama programos įgyvendinimui, finansuoti.

4. Siekiant abipusės naudos Komisijai ir paramos gavėjams, Komisija gali naudotis 1 dalyje nurodytu finansiniu paketu techninės ir (arba) administracinės paramos išlaidoms finansuoti, visų pirma susijusioms su auditu, vertimo užsakomosiomis paslaugomis, ekspertų susirinkimais bei informavimo ir komunikacijos veikla.

5. Daugiametėje finansinėje programoje nustatytų ribų neviršijančius metinius asignavimus tvirtina Europos Parlamentas ir Taryba.

6 straipsnis

Bendri veiksmai

Programos veiksmai gali būti įgyvendinami bendrai su kitomis Sąjungos priemonėmis, jei jie atitinka ir programos, ir kitų atitinkamų priemonių tikslus.

7 straipsnis

Nuoseklumas ir papildomumas

1. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, užtikrina, kad pagal programą vykdoma veikla derėtų su kitais Sąjungos veiksmais, pavyzdžiui, su Europos struktūrinių ir investicijų fondų veikla (toliau – ESIF), kaip nurodyta Bendroje strateginėje programoje, kuri nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1303/2013⁽¹⁾, ir visų pirma su ESF veikla, ir ją papildytų.

2. Programa papildomos kitos Sąjungos programos, nedarant poveikio konkrečioms tų programų procedūroms. Tos pačios tinkamos finansuoti išlaidos nefinansuojamos dvigubai; be to, plėtojama glaudi programos, kitų Sąjungos programų ir ESIF, ypač ESF, sąveika.

3. Pagal programą remiama veikla turi atitikti Sąjungos ir nacionalinius teisės aktus, įskaitant valstybės pagalbos taisyklės ir pagrindines TDO konvencijas.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui, kurių veiklos gairės pateiktos Bendroje strateginėje programoje, bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui ir Sanglaudos fondui taikytinos bendros nuostatos (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 320).

4. Nuoseklumas ir papildomumas taip pat užtikrinami aktyviai įsitraukiant vietos bei regioninėms valdžios institucijoms.

8 straipsnis

Bendradarbiavimas su atitinkamais subjektais

Komisija užmezga reikiamus ryšius su Užimtumo komitetu, Socialinės apsaugos komitetu, Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamuoju komitetu, Pramonės darbo santykių generalinių direktorių grupe ir Darbuotojų judėjimo laisvės patariamuoju komitetu, siekdama užtikrinti, kad jie būtų reguliariai ir tinkamai informuojami apie programos įgyvendinimo pažangą. Komisija taip pat informuoja kitus komitetus, kurių darbo sritys apima programai svarbias politikos kryptis, priemones ir veiksmus.

9 straipsnis

Rezultatų sklaida ir informavimas

1. Komisija informuoja Sąjungos suinteresuotuosius subjektus, įskaitant socialinius partnerius ir pilietinės visuomenės organizacijas, apie programos įgyvendinimo rezultatus ir ragina keistis nuomonėmis ta tema.

2. Pagal programą įgyvendinamų veiksmų rezultatai, siekiant kuo didesnio jų poveikio, tvarumo ir Sąjungos pridėtinės vertės, reguliariai ir tinkamai skelbiami ir platinami Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialiniam komitetui ir Regionų komitetui, taip pat socialiniams partneriams ir visuomenei.

3. Informavimo veikla taip pat prisidedama prie korporacinio informavimo apie Europos Sąjungos politinius prioritetus, susijusius su šio reglamento bendraisiais tikslais, ir visuomenei teikiama informacija apie tuos prioritetus.

10 straipsnis

Finansinės nuostatos

1. Komisija administruoja programą laikydamasi Finansinio reglamento.

2. Susitarime dėl dotacijos nurodoma, kuri Sąjungos finansinio įnašo dalis bus grindžiama faktinių tinkamų finansuoti išlaidų kompensavimu, o kuri – fiksuoto dydžio sumomis, vieneto įkainiais arba vienkartinėmis išmokomis.

11 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi atitinkamų prevencinių priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad įgyvendinant pagal šią programą finansuojamus veiksmus Sąjungos finansiniai interesai būtų apsaugoti nuo sukčiavimo, korupcijos ir kitokios neteisėtos veiklos, šiuo tikslu atlikdama veiksmingas patikras, o nustačiusi

pažeidimų, susigrąžindama, pirmiausia įskaitymo būdu, neteisingai išmokėtas sumas ir atitinkamais atvejais taikydamą veiksmingą, proporcingą ir atgrasomąsias sankcijas pagal SESV 325 straipsnį, Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ ir Finansinį reglamentą

2. Komisija arba jos atstovai ir Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, kurie yra gavę Sąjungos lėšų pagal programą, dokumentų auditą ir patikras vietoje.

3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF), laikydamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽²⁾ ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽³⁾ nuostatų ir juose nustatytų procedūrų, gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir patikras vietoje, siekdama nustatyti, ar būta su susitarimu ar sprendimu dėl dotacijos arba sutartimi, finansuojamų pagal programą, susijusio sukčiavimo, korupcijos ar bet kokios kitokios neteisėtos veikos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, atvejų.

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, sutartyse, susitarimuose ir sprendimuose dėl dotacijų, kurie sudaromi įgyvendinant šią programą, numatomos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti auditą ir tyrimus, nurodytus tose dalyse, atsižvelgiant į jų atitinkamą kompetenciją.

12 straipsnis

Stebėseną

Siekdama reguliariai stebėti programą ir padaryti reikiamus jos politikos bei finansavimo prioritetų pakeitimus, Komisija parengia pirmuosius metus apimančią pradinę kokybinę ir kiekybinę stebėjimo ataskaitą, o vėliau parengia tris ataskaitas, apimančias iš eilės einančius dvejų metų laikotarpius ir teikia tas ataskaitas Europos Parlamentui bei Tarybai. Ataskaitos taip pat perduodamos susipažinti Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui. Ataskaitose išdėstomi programos rezultatai ir aprašoma, kaip jos veikloje taikyti moterų ir vyrų lygybės ir lyčių aspekto integravimo principai ir kaip spręsti kovos su diskriminacija, įskaitant prieinamumą, klausimai. Siekiant padidinti programos skaidrumą, ataskaitos skelbiamos viešai.

⁽¹⁾ 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995 12 23, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽³⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

13 straipsnis

Vertinimas

1. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 1 d. turi būti atliktas programos laikotarpio vidurio vertinimas, siekiant pagal kiekybinius ir kokybinius rodiklius įvertinti programos tikslų įgyvendinimo pažangą, atsižvelgti į socialinę aplinką Sąjungoje ir visus didelius Sąjungos teisės aktais padarytus pokyčius, nustatyti, ar veiksmingai naudojami programos ištekliai, ir įvertinti jos Sąjungos pridėtinę vertę. To laikotarpio vidurio vertinimo rezultatai pateikiami Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Jei šio straipsnio 1 dalyje nurodytas vertinimas arba bet koks vertinimas, atliktas pagal Sprendimo Nr. 1672/2006/EB 19 straipsnį arba Sprendimo Nr. 283/2010/ES 9 straipsnį, atskleidžia svarbius programos trūkumus, Komisija, jei tikslinga, pateikia pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai, įskaitant dėl atitinkamų programos pakeitimų, kuriame būtų atsižvelgta į vertinimo rezultatus.

3. Prieš pateikdama pasiūlymą pratęsti programą po 2020 m. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui 2014–2020 m. laikotarpio programos koncepcijos privalumų ir trūkumų vertinimą.

4. Ne vėliau kaip iki 2022 m. gruodžio 31 d. Komisija atlieka *ex post* vertinimą, kurio metu įvertina programos poveikį ir Sąjungos pridėtinę vertę, ir pateikia to vertinimo ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui. Ataskaita skelbiama viešai.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU PROGRAMOS KRYPTIMIS

I SKYRIUS

„Progress“ kryptis

14 straipsnis

Teminiai skirsniai ir finansavimas

1. Pagal „Progress“ kryptį remiami veiksmai, nurodyti viename ar daugiau teminių skyrių, išvardytų a, b ir c punktuose. Per visą programos laikotarpį 5 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta asignavimų procentinė dalis preliminariai paskirstoma tarp įvairių skirsnių laikantis šių mažiausių procentinių dydžių:

- užimtumas, visų pirma kovojant su jaunimo nedarbu, – 20 proc.;
- socialinė apsauga, socialinė įtrauktis ir skurdo mažinimas bei prevencija – 50 proc.;
- darbo sąlygos – 10 proc.

Likusi dalis paskirstoma vienam ar daugiau a, b arba c punktuose nurodytų teminių skirsnių arba jų deriniui.

2. 15–20 proc. visos sumos „Progress“ krypties ir visuose jos skirtinguose teminiuose skirsniuose skiriama socialiniams eksperimentams, kaip novatoriškų sprendimų bandymo ir vertinimo, siekiant vėliau juos taikyti platesniu mastu, metodui, skatinti.

15 straipsnis

Konkretūs tikslai

Be 4 straipsnyje nustatytų bendrųjų tikslų, nustatomi programos „Progress“ krypties konkretūs tikslai:

- a) rinkti ir platinti aukštos kokybės palyginamus analitinius duomenis, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos politika 1 straipsnyje nurodytose srityse būtų grindžiama patikimais įrodymais ir atitiktų poreikius, problemas bei sąlygas atskirose valstybėse narėse ir kitose programoje dalyvaujančiose šalyse;
- b) sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingam ir įtraukiam dalijimuisi informacija, abipusiam mokymuisi ir dialogui apie Sąjungos politiką 1 straipsnyje nurodytose srityse Sąjungos, nacionaliniu ir tarptautiniu lygiais, siekiant padėti valstybėms narėms ir kitoms programoje dalyvaujančioms šalims formuoti savo politiką ir valstybėms narėms įgyvendinti Sąjungos teisės aktus;
- c) teikti finansinę paramą, skirtą išbandyti socialinės ir darbo rinkos politikos inovacijas ir, kai būtina, didinti pagrindinių veikėjų gebėjimą rengti ir įgyvendinti socialinės politikos eksperimentus ir sudaryti sąlygas naudotis susijusiomis žiniomis ir patirtimi;
- d) teikti Sąjungos ir nacionalinėms organizacijoms finansinę paramą, siekiant padidinti jų gebėjimus plėtoti, skatinti ir remti 1 straipsnyje nurodytą Sąjungos priemonių ir politikos bei atitinkamų Sąjungos teisės aktų įgyvendinimą.

16 straipsnis

Veiksmų rūšys

Pagal „Progress“ kryptį gali būti finansuojami toliau nurodytų rūšių veiksmai.

1. Analitinė veikla:

- a) duomenų ir statistinių duomenų rinkimas, atsižvelgiant į kokybinius ir kiekybinius kriterijus, taip pat bendrų metodikų, klasifikacijų, mikrosimuliacijų priemonių, rodiklių ir kriterijų, tam tikrais atvejais suskirstytų pagal lytį ir amžių, rengimas;

b) apklausos, tyrimai, analizės ir ataskaitos, taip pat ekspertų tinklų finansavimas ir kompetencijos teminių skirsnių srityje plėtojimas;

c) kokybiniai ir kiekybiniai įvertinimai ir poveikio įvertinimai, kuriuos atlieka viešosios ir privačiosios įstaigos;

d) Sąjungos teisės perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo stebėseną ir vertinimą;

e) socialinės politikos eksperimentų, kaip novatoriškų sprendimų bandymo ir vertinimo, siekiant vėliau juos taikyti platesniu mastu, metodo, rengimas ir vykdymas;

f) tos analitinės veiklos rezultatų sklaida.

2. Abipusio mokymosi, informavimo ir platinimo veikla:

a) keitimasis gerosios praktikos pavyzdžiais, novatoriškais metodais ir patirtimi bei jų sklaidimas, tarpusavio vertinimai, lyginamoji analizė ir abipusis mokymasis Europos lygiu;

b) Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės organizuojami renginiai, konferencijos ir seminarai;

c) teisininkų ir politikos specialistų mokymas;

d) vadovų, ataskaitų ir mokomosios medžiagos rengimas ir publikavimas ir informavimo, komunikacijos ir nušvietimo žiniasklaidoje veikla, susijusi su pagal programą remiamomis iniciatyvomis;

e) informavimo ir komunikacijos veikla;

f) informacinių sistemų kūrimas ir priežiūra siekiant keistis informacija apie Sąjungos politiką ir teisės aktus bei apie darbo rinką, ir tokią informaciją skleisti.

3. Parama, susijusi su:

a) pagrindinių Sąjungos lygmens tinklų, kurių veikla yra susijusi su „Progress“ kryptimi ir padeda siekti jos tikslų, veiklos sąnaudomis;

b) nacionalinių administracijų ir valstybių narių paskirtų specialių tarnybų, atsakingų už geografinio judumo skatinimą, ir mikrokreditų teikėjų gebėjimų stiprinimą;

c) nacionalinių pareigūnų darbo grupių Sąjungos teisės įgyvendinimui stebėti organizavimu;

- d) specializuotų įstaigų ir kitų susijusių suinteresuotųjų subjektų, nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų ir Europos lygmens užimtumo tarnybų tinklų kūrimu ir bendradarbiavimu;
- e) Europos lygmens stebėjimo centrų, įskaitant tuos, kurie susiję su teminiais skirsniais, finansavimu;
- f) nacionalinių administracijų personalo mainais.

17 straipsnis

Sąjungos bendras finansavimas

Kai veikla pagal „Progress“ kryptį finansuojama remiantis kvietimu teikti paraiškas, jai gali būti suteiktas Sąjungos bendras finansavimas, kuris paprastai neviršija 80 proc. visų tinkamų finansuoti išlaidų. Šią viršutinę ribą viršijanti finansinė parama suteikiama tik tinkamai pagrįstomis išimtinėmis aplinkybėmis.

18 straipsnis

Dalyvavimas

1. „Progress“ krypties veikloje gali dalyvauti:
 - a) valstybės narės;
 - b) EEE šalys pagal EEE susitarimą ir ELPA valstybės narės;
 - c) šalys kandidatės ir potencialios šalys kandidatės pagal bendruosius principus ir bendrąsias sąlygas, nustatytas su jais sudarytuose bendruosiuose susitarimuose dėl jų dalyvavimo Sąjungos programose.
2. „Progress“ krypties veikloje gali dalyvauti visos viešosios ir (arba) privačiosios įstaigos, kiti subjektai ir institucijos, visų pirma:
 - a) nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios institucijos;
 - b) užimtumo tarnybos;
 - c) pagal Sąjungos teisę numatytos specializuotos įstaigos;
 - d) socialiniai partneriai;
 - e) nevyriausybinės organizacijos;
 - f) aukštojo mokslo įstaigos ir mokslinių tyrimų institutai;
 - g) vertinimo, įskaitant poveikio vertinimą, specialistai;
 - h) nacionalinės statistikos tarnybos;
 - i) žiniasklaida.

3. Komisija gali bendradarbiauti su tarptautinėmis organizacijomis, visų pirma su Europos Taryba, EBPO, TDO ir kitomis Jungtinių Tautų institucijomis, taip pat su Pasaulio banku.

4. Komisija gali bendradarbiauti su programoje nedalyvaujančiomis trečiosiomis šalimis. Tokių trečiųjų šalių atstovai gali dalyvauti bendrus interesus atitinkančiuose renginiuose (pavyzdžiui, konferencijose, praktiniuose užsiėmimuose ir seminaruose) programoje dalyvaujančiose valstybėse, o jų dalyvavimo išlaidos gali būti dengiamos programos lėšomis.

II SKYRIUS

EURES kryptis

19 straipsnis

Teminiai skirsniai ir finansavimas

Pagal EURES kryptį remiami veiksmai, nurodyti viename ar daugiau teminių skirsnių, išvardytų a, b ir c punktuose. Per visą programos laikotarpį 5 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta asignavimų procentinė dalis preliminariai paskirstoma tarp įvairių skirsnių laikantis šių mažiausių procentinių dydžių:

- a) informavimo apie laisvas darbo vietas, darbo prašymų ir visos susijusios informacijos, skirtos darbo ieškantiems asmenims ir darbdaviams, skaidrumas – 32 proc.;
- b) darbuotojų atrankos ir įdarbinimo paslaugų užpildant laisvas darbo vietas ir patenkinant darbo prašymus Sąjungos lygmeniu, visų pirma tikslinių judumo programų, plėtojimas – 30 proc.;
- c) tarpvalstybinės partnerystės – 18 proc.

Likusi dalis paskirstoma vienam ar daugiau a, b arba c punktuose nurodytų teminių skirsnių arba jų deriniui.

20 straipsnis

Konkretūs tikslai

Kartu su 4 straipsnyje nustatytais bendraisiais tikslais nustatomi EURES krypties konkretūs tikslai:

- a) užtikrinti atitinkamai darbo ieškantiems asmenims ir darbdaviams teikiamos informacijos apie laisvas darbo vietas ir darbo prašymų tvarką, atitinkamos informacijos ir konsultacijų, taip pat bet kokios susijusios informacijos, pavyzdžiui, apie gyvenimo ir darbo sąlygas, skaidrumą. To siekiama dalijimusi ir sklaida tarptautiniu, tarpregioniniu ir tarpvalstybinu lygmenimis naudojantis įprastais sąveikiams būdais skelbimams apie laisvas darbo vietas ir darbo prašymams teikti, taip pat kitomis tinkamomis priemonėmis, kaip antai teikiant individualias konsultacijas ir kuruojant, ypač žemos kvalifikacijos asmenis;

- b) remti EURES darbuotojų atrankos ir įdarbinimo paslaugų dėl geros kokybės ir tvarių laisvų darbo vietų užpildymo ir darbo prašymų patenkinimo, teikimą; EURES paslaugų rėmimas apima įvairius įdarbinimo etapus, pradedant parengimu įsidarbinti ir baigiant pagalba įsidarbinusiems asmenims, siekiant, kad darbo ieškantis asmuo sėkmingai integruotųsi į darbo rinką; tokios paramos paslaugos gali apimti tikslines judumo programas, kuriomis siekiama užpildyti laisvas darbo vietas tam tikrame sektoriuje, profesijoje, šalyje ar šalių grupėje arba skirtas konkrečioms darbuotojų grupėms, kaip antai jauniems žmonėms, kurie linkę būti judūs, kai nustatytas akivaizdus ekonominis poreikis.

21 straipsnis

Veiksmų rūšys

Pagal EURES kryptį gali būti finansuojami veiksmai, skatinantys savanorišką asmenų judumą tinkamomis sąlygomis Sąjungoje, ir veiksmai, šalinantys judumo kliūtis, visų pirma:

- a) EURES tarpvalstybinių partnerystės plėtojimas ir veikla, kai to prašo tarnybos, kurios pagal teritoriją atsakingos už pasienio regionus;
- b) informacijos teikimas, konsultavimo, darbuotojų atrankos ir įdarbinimo paslaugų teikimas tarpvalstybiniam darbuotojams;
- c) daugiakalbės skaitmeninės platformos, reikalingos darbo vietoms užpildyti ir darbo prašymams patenkinti, kūrimas;
- d) tikslinių judumo programų paskelbus kvietimus teikti paraiškas rengimas siekiant užpildyti laisvas darbo vietas ten, kur nustatytas darbuotojų trūkumas, ir (arba) siekiant padėti darbuotojams, kurie linkę būti judūs, ir tais atvejais, kai nustatytas akivaizdus ekonominis poreikis;
- e) EURES veikėjų mokymasis vieniems iš kitų ir EURES konsultantų mokymas, įskaitant EURES tarpvalstybinės partnerystės konsultantus;
- f) informavimo ir komunikacijos veikla, skirta informuotumui apie geografinio ir profesinio darbuotojų judumo naudą bendrai ir apie EURES veiklą ir teikiamas paslaugas didinti.

22 straipsnis

Sąjungos bendras finansavimas

Kai veikla pagal EURES kryptį finansuojama remiantis kvietimu teikti paraiškas, jai gali būti suteiktas Sąjungos bendras finansavimas, kuris paprastai neviršija 95 proc. visų tinkamų finansuoti išlaidų. Šią viršutinę ribą viršijanti finansinė parama suteikiama tik tinkamai pagrįstomis išimtinėmis aplinkybėmis.

23 straipsnis

Judumo modelių stebėseną

Siekdama nustatyti neigiamą poveikį, atsirandantį dėl geografinio judumo Sąjungos viduje, ir jo išvengti, Komisija kartu su valstybėmis narėmis pagal Reglamento (ES) Nr. 492/2011 12 straipsnį nuolat stebi judumo srautus ir modelius.

24 straipsnis

Dalyvavimas

1. EURES krypties veikloje gali dalyvauti:
 - a) valstybės narės;
 - b) EEE šalys pagal EEE susitarimą ir Šveicarijos Konfederacija pagal Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl laisvo asmenų judėjimo ⁽¹⁾.

2. EURES krypties veikloje gali dalyvauti visos dalyvavimo EURES sąlygas tenkinančios įstaigos, kiti subjektai ir valstybės narės arba Komisijos paskirtos institucijos, kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo sprendime 2012/733/ES. Tokios įstaigos, subjektai ir institucijos pirmiausia yra:
 - a) nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios institucijos;
 - b) užimtumo tarnybos;
 - c) socialinių partnerių organizacijos ir kitos suinteresuotosios šalys.

III SKYRIUS

Mikrofinansų ir socialinio verslumo kryptis

25 straipsnis

Teminiai skirsniai ir finansavimas

Pagal mikrofinansų ir socialinio verslumo kryptį remiami veiksmai, nurodyti viename ar daugiau iš a ir b punktuose išvardytų teminių skirsnių. Per visą programos laikotarpį 5 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta asignavimų procentinė dalis preliminariai paskirstoma tarp įvairių skirsnių laikantis šių mažiausių procentinių dydžių:

- a) pažeidžiamų grupių ir labai mažų įmonių mikrofinansavimas – 45 proc.;
- b) socialinis verslumas – 45 proc.;

⁽¹⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 6.

Likusi dalis paskirstoma a arba b punktuose nurodytiems teminiams skirsniams arba jų deriniui.

26 straipsnis

Konkretūs tikslai

Kartu su 4 straipsnyje nustatytais bendraisiais tikslais nustatomi mikrofinansų ir socialinio verslumo krypties konkretūs tikslai:

a) didinti mikrofinansavimo prieinamumą ir galimybes jį gauti:

i) pažeidžiamiems asmenims, kurie prarado arba kuriems gresia pavojus prarasti darbą arba kuriems sunku patekti ar sugrįžti į darbo rinką, arba asmenims, kuriems gresia socialinė atskirtis arba kurie yra socialiai atskirti ir kurie neturi palankių sąlygų pasinaudoti įprastos kredito rinkos paslaugomis ir nori įsteigti arba išplėsti savo labai mažą įmonę;

ii) labai mažoms įmonėms, ypač toms, kuriose dirba a punkte nurodyti asmenys, tiek steigimosi, tiek plėtros etapais;

b) stiprinti mikrokreditų teikėjų institucinius gebėjimus.

c) remti socialinių investicijų rinkos plėtojimą ir socialinėms įmonėms sudaryti palankesnes galimybes gauti finansavimą, sudarant socialinėms įmonėms, kurių metinė apyvarta neviršija 30 mln. EUR arba metinis balansas neviršija 30 mln. EUR ir kurios pačios nėra kolektyvinio investavimo subjektai, galimybę įgyti nuosavo kapitalo, iš dalies nuosavo kapitalo, paskolų priemonių ir subsidijų iki 500 000 EUR.

Siekdamos užtikrinti papildomumą, Komisija ir valstybės narės savo atitinkamose kompetencijos srityse glaudžiai koordinuoja šiuos veiksmus su sanglaudos politikos ir nacionalinės politikos veiksmais.

27 straipsnis

Veiksmų rūšys

Pagal mikrofinansų ir socialinių įmonių kryptį gali būti finansuojamos mikrofinansų ir socialinės įmonės, įskaitant paramą institucinių pajėgumų stiprinimui, ypač naudojant Finansinio reglamento pirmos dalies VIII antraštinėje dalyje nurodytas finansines priemones ir dotacijas.

28 straipsnis

Dalyvavimas

1. Mikrofinansų ir socialinio verslumo krypties veikloje gali dalyvauti 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų valstybių nacionalinio, regioninio arba vietos lygmens viešosios ir privačiosios įstaigos, kurios tose šalyse:

a) teikia mikrofinansavimą asmenims ir labai mažoms įmonėms ir (arba)

b) finansuoja socialines įmones.

2. Komisija užtikrina, kad ši kryptis nediskriminuojant būtų prieinama visoms valstybių narių viešosioms ir privačiosioms įstaigoms.

3. Kad parama pasiektų galutinius jos gavėjus ir kad steigiamos labai mažos įmonės būtų konkurencingos ir perspektyvios, 1 dalies a punkte nurodytą veiklą vykdančios viešosios ir privačiosios įstaigos glaudžiai bendradarbiauja su įstaigomis, įskaitant pilietinės visuomenės organizacijas, kurios atstovauja mikrokreditais teikiamos paramos galutinių gavėjų interesams, ir su įstaigomis, kurias remia ESF, ir tiems galutiniams gavėjams siūlo kuravimo ir mokymo programas. Šiuo atžvilgiu užtikrinama pakankama šių paramos gavėjų priežiūra, tiek prieš įsteigiant labai mažą įmonę, tiek po jos įsteigimo.

4. 1 dalies a punkte nurodytą veiklą vykdančios viešosios ir privačiosios įstaigos laikosi aukštų valdymo, administravimo ir vartotojų apsaugos standartų pagal Europos mikrokreditų teikėjų gero elgesio kodeksą ir stengiasi, kad asmenys ir įmonės per daug neįsiskolintų, pavyzdžiui, imdami kreditus, teikiamus su didelėmis palūkanomis ir tokiomis sąlygomis, dėl kurių asmenys ar įmonės gali tapti nemokūs.

29 straipsnis

Finansinis įnašas

Išskyrus bendrus veiksmus, iš mikrofinansų ir socialinio verslumo krypties skiriamų finansinių asignavimų taip pat padengiamos visos pagal finansines priemones įgyvendinamų veiksmų išlaidos, įskaitant mokėjimo išpareigojimus finansiniams tarpininkams, pavyzdžiui, dėl garantijų patiriamus nuostolius, Sąjungos išteklius administruojančių subjektų administravimo mokesčius ir kitas reikalavimus atitinkančias išlaidas.

30 straipsnis

Valdymas

1. Siekdama įgyvendinti 27 straipsnyje nurodytas priemones ir dotacijas, Komisija gali sudaryti susitarimus su Finansinio reglamento 139 straipsnio 4 dalyje išvardytais subjektais, ypač su Europos investicijų banku ir Europos investicijų fondu. Tokiuose susitarimuose išdėstomos išsamios tiems subjektams patiktų užduočių vykdymo nuostatos, įskaitant nuostatas, numatančias būtinybę užtikrinti papildomumą ir koordinavimą su esamomis Sąjungos ir nacionalinėmis finansinėmis priemonėmis ir proporcingai paskirstyti išteklius valstybėms narėms ir kitoms dalyvaujančioms šalims. Finansinės priemonės pagal Finansinio reglamento Pirmos dalies VIII antraštinę dalį gali būti įgyvendinamos pasitelkiant tam skirtą investavimo priemonę, kuri gali būti finansuojama programos lėšomis, kitų investuotojų arba abiejų.

2. Pagal 1 dalyje nurodytą tam tikros paskirties finansavimo priemonę gali būti, *inter alia*, teikiamos paskolos, nuosavas kapitalas ir rizikos dalijimosi priemonės tarpininkams ir (arba) tiesioginis finansavimas socialinėms įmonėms. Nuosavas kapitalas, be kita ko, gali būti teikiamas kaip atviras dalyvavimas kitų įmonių kapitale, neskelbiamosios akcijos, akcininkų paskolos, taip pat siūlant investuotojams išleistus įvairių tipų dalyvavimo kitų įmonių kapitale derinius.

3. Atitinkamos sąlygos, pavyzdžiui, mikrokreditų, tiesiogiai arba netiesiogiai remiamų pagal šią kryptį, palūkanų normos, atspindi paramos naudą ir yra pagrindžiamos atsižvelgiant į pagrindinę riziką ir faktines finansavimo išlaidas, susijusias su kreditu.

4. Pagal Finansinio reglamento 140 straipsnio 6 dalį, pagal vieną finansinę priemonę atlikti metiniai grąžinimai priskiriami tai finansinei priemonei iki 2024 m. sausio 1 d., o pajamos įtraukiamos į Sąjungos bendrąjį biudžetą iš jų atėmus administravimo išlaidas ir mokesčius. Jei finansinės priemonės jau buvo įtrauktos į ankstesnę daugiametę finansinę programą laikotarpiu 2007–2013 m., kasmet grąžinamos sumos ir gautos pajamos, kurios yra ankstesniu laikotarpiu pradėtų operacijų rezultatas, priskiriamos einamojo laikotarpio finansinei priemonei.

5. Baigus galioti susitarimams su 1 dalyje nurodytais subjektais arba pasibaigus investavimo pagal specialiąją investavimo priemonę laikotarpiui, Sąjungai grąžintinas likutis grąžinamas į Sąjungos bendrąjį biudžetą.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai ir, atitinkamai atvejais, jų fondų valdytojai raštu sudaro susitarimus su 28 straipsnyje nurodytomis viešosiomis ir privačiosiomis įstaigomis. Tokiuose susitarimuose nustatoma viešųjų ir privačių mikrokreditų teikėjų pareiga panaudoti pagal mikrofinansų ir socialinio verslumo kryptį skirtus išteklius siekiant 26 straipsnyje nustatytų tikslų ir teikti informaciją rengiant 31 straipsnyje nurodytas metines įgyvendinimo ataskaitas.

31 straipsnis

Igyvendinimo ataskaitos

1. 30 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai ir, atitinkamai atvejais, jų fondų valdytojai Komisijai siunčia metines įgyvendinimo ataskaitas, kuriose nurodo remiamą veiklą ir aprašo jos finansinį įgyvendinimą, lėšų ir investicijų paskirstymą bei prieinamumą pagal sektorius, geografinę zoną ir gavėjų rūšis. Tose ataskaitose taip pat nurodomos priimtose arba atmetose paraiškos, susijusios su kiekvienu konkrečiu tikslu, ir atitinkamų viešųjų ir privačiųjų įstaigų sudarytos sutartys, finansuoti veiksmai ir rezultatai, įskaitant socialinį poveikį, sukurtas darbo vietas ir paramos tvarumą. Komisija siunčia tas ataskaitas Europos Parlamentui susipažinti.

2. Šiose metinėse įgyvendinimo ataskaitose pateikta informacija remiamasi rengiant 12 straipsnyje nurodytas dvejų metų stebėjimo ataskaitas. Į tokias stebėsenos ataskaitas įtraukiamos Sprendimo Nr. 283/2010/ES 8 straipsnio 3 dalyje nurodytos

metinės ataskaitos, išsamiai pranešama apie informavimo veiklą ir pateikiama informacija apie tai, kaip ši priemonė papildoma kitas Sąjungos priemones, visų pirma ESF.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

DARBO PROGRAMOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

32 straipsnis

Darbo programos

Komisija priima įgyvendinimo aktus, nustatydamą darbo programas, apimančias tris kryptis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 36 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Darbo programos, kai tinkama, yra trejų metų nenutrūkstamam laikotarpiui ir joje pateikiamas finansuotųjų veiksmų aprašymas, Sąjungos remtinių veiksmų atrankos procedūros, geografinė aprėptis, tikslinė grupė ir orientacinis įgyvendinimo laikotarpis. Darbo programose taip pat nurodoma kiekvienam konkrečiam tikslui paskirta suma ir pateikiamas lėšų perskirstymas pagal 33 straipsnį. Darbo programose sustiprinamas Programos nuoseklumas nurodant sąsajas tarp trijų kryptių.

33 straipsnis

Lėšų perskirstymas kryptims ir atskiriems teminiams kryptių skirsniams

Komisijai pagal 34 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl lėšų perskirstymo kryptims ir atskiriems teminiams kiekvienos krypties skirsniams, kai lėšos daugiau nei 5 proc. ir mažiau nei 10 proc. viršija kiekvienu atveju nustatytas sumas, jei to reikia atsižvelgiant į socialines ir ekonomines aplinkybes arba 13 straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio vidurio vertinimo išvadas. Lėšų perskirstymas teminiams kiekvieno skirsnio prioritetams atspindi 32 straipsnyje nurodytose darbo programose.

34 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 33 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 33 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 33 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

35 straipsnis

Papildomos įgyvendinimo priemonės

Programai įgyvendinti būtinos priemonės, pavyzdžiui, programos vertinimo kriterijai, įskaitant su ekonominiu efektyvumu susijusius kriterijus, taip pat rezultatų sklaidos ir perdavimo tvarka, priimamos laikantis 36 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

36 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

37 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Iki 2014 m. sausio 1 d. pagal Sprendimą Nr. 1672/2006/EB pradėti vykdyti veiksmai, nurodyti jo 4, 5 ir 6 straipsniuose,

toliau vykdomi pagal šį sprendimą. Vykdamas šiuos veiksmus, Komisijai padeda šio reglamento 36 straipsnyje nurodytas komitetas.

38 straipsnis

Vertinimas

1. 13 straipsnio 4 dalyje nurodytas galutinis vertinimas apima Sprendimo Nr. 283/2010/ES 9 straipsnyje nurodytą galutinį vertinimą.

2. Komisija ne vėliau kaip po metų nuo susitarimo (-ų) su subjektais galiojimo pabaigos atlieka mikrofinansų ir socialinio verslumo krypties specialų galutinį vertinimą.

39 straipsnis

Sprendimo Nr. 283/2010/ES daliniai pakeitimai

Sprendimas Nr. 283/2010/ES iš dalies keičiamas taip:

1) 5 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pasibaigus priemonės galiojimo trukmei, Sąjungai gražintinas likutis skiriamas mikrofinansams ir paramai socialinėms įmonėms pagal 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1296/2013 dėl Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programos (EaSI) (*).

(*) OL L 347, 2013 12 20, p. 238“;

2) 8 straipsnio 3 ir 4 dalys išbraukiamos.

40 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. gruodžio 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

V. LEŠKEVIČIUS